

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 15C/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722201024
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2024:6722201024.13

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX B., štátny občan SR, proti žalovanému M-trade-Ag, s.r.o., so sídlom Látky 108, IČO: 31641946, zastúpený JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 70/36, 960 01 Zvolen, IČO: 37894692, o zaplatenie 3.150,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I.inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 18.03.2022 bola na tunajší súd doručená žaloba pôvodne žalobcu v I.rade A. B. C. a žalobcu v II.rade E. C., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 14.03.2022, ktorou sa žalobcovia domáhali toho, aby súd zaviazal žalovaného z titulu úmyselného bezdôvodného obohatenia za obdobie rokov 2014-2017 zaplatiť žalobcovi v I.rade sumu 3.150,- EUR a žalobcovi v II.rade sumu 4.830,06 EUR vrátane súdnych trov.

Svoju žalobu zdôvodnili tým, že žalovaný hospodári na pozemkoch žalobcov zapísaných na LV č.XXX, XXX, XXXX, XXXX F. XXXX, pričom v októbri 2016 vyzvali žalovaného k dohode o predaji pozemkov v cene 4,- EUR/m2, konateľka v ten deň sa dostavila na OÚ Stožok, avšak k dohode nedošlo. Poukázali na rozsudok č.k.10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018, s tým, že žalobcovia stanovili pre žalovaného náhradu za úmyselné bezdôvodné obohatenie vo výške 5,- EUR/m2 ročne za prekážky kladené žalovaným k užívaniu vlastných pozemkov v katastri obce Stožok za roky 2014-2017, vzhľadom na zvyšovanie cien poľnohospodárskych výrobkov.

K určení výšky obvyklej trhovej ceny za zriadenie vecných bremien uviedli, že obvyklú trhovú cenu nemožno odvodzovať od výšky nájmu podľa zákona č.504/2003 Z.z. z dôvodu, že nemajú uzavretý nájomný vzťah so žalovaným o nájme pozemkov a cena sa odvíja od toho, či ju vlastník potrebuje alebo nepotrebuje. Žalobcovia nemajú potrebu predať pozemky, preto žiadajú 5,- EUR/m2 ročne za bezdôvodné obohatenie na pozemkoch žalobcov v katastri obce Stožok, s tým, že v tabuľke uviedli konkrétne sumy za jednotlivé parcely zapísané na predmetných vyššie citovaných listoch vlastníctva, keď zároveň špecifikovali výmeru jednotlivých parciel, pripadajúci spoluvlastnícky podiel na nich vo vzťahu k oboj žalobcom, ako i výšku odplaty oboj žalobcov, s odkazom na ich spoluvlastnícky podiel, vychádzajúc z ceny 5,- EUR/m2 ročne, čím stanovili predpokladané výnosy na pozemkoch žalobcov.

2. Tunajší súd uznesením zo dňa 14.11.2022 sp.zn.15C/12/2022-77, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.11.2022, rozhodol, že nespája veci vedené na tunajšom súde pod sp.zn.15C/12/2022 a sp.zn.18C/18/2022 na spoločné konanie. Bližšie zdôvodnenie tohto procesného postupu súdu je uvedené v odôvodnení tohto súdneho rozhodnutia.

Následne súd vyzval žalovaných dňa 18.11.2022, aby sa vyjadrili, či neberú späť žalobu v súdnej veci, nakoľko bolo zistené zo spisov vedených na tunajšom súde pod č.k.15C/12/2022 a 18C/18/2022, že

je totožný okruh strán sporu, s tým, že v obidvoch konaniach je predmetom vydanie bezdôvodného obohatenia, s tým, že v konaní 15C/12/2022 sú žalovaným obdobím roky 2014-2017 a v konaní 18C/18/2022 sú žalovaným obdobím roky 2012-2021.

3. Tunajší súd uznesením zo dňa 05.09.2023 č.k.15C/12/2022-137, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2023, konanie voči žalobcovi v II.rade zastavil, z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

4. Dňa 05.01.2023 bolo na tunajší súd doručené podanie žalobcov, ktorým žiadali pripustiť zmenu petitu, v tom zmysle, že sa má jednať o žalobu o náhradu škody spôsobenej úmyselne žalovaným užívaním pozemkov v katastri obce Stožok bez právneho dôvodu za obdobie rokov 2014-2017, s tým, že žiadali, aby bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v I.rade škodu spôsobenú úmyselne vo výške 3.150,- EUR a žalobcovi v II.rade vo výške 4.830,46 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 14.03.2022 a trovami právneho zástupcu z predchádzajúceho č.k.10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018 a s trovami spojenými v tomto konaní, všetko do zaplataenia.

Tunajší súd uznesením zo dňa 12.02.2024 č.k.15C/12/2022-219, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.02.2024, pripustil zmenu žaloby v nasledovnom znení „Žalovaný je povinný zaplatiť úmyselnú škodu spôsobenú žalobcovi vo výške 3.150,- EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % od 14.03.2022 do zaplataenia a trovy právneho zástupcu z predchádzajúceho konania č.k.10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018 a trovy spojené s vecou sp.zn.15C/12/2022“. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v odôvodnení tohto súdneho rozhodnutia.

5. Dňa 07.11.2023 doručil žalobca na tunajší súd ako prílohu žaloby tabuľku, v ktorej uviedol celkovú plochu 218,70 m² pestovaných 5 plodín = 43,74 m², s tým, že uviedol ako plodiny: cibuľu, zemiaky, šalát, mrkvu a petržlen, každé vo výmere 43,74 m² a tiež uviedol cenu jednotlivých plodín za kg, úrodu v kg/m² pri jednotlivých plodinách a z toho vypočítaný ušlý zisk za rok pri jednotlivých plodinách, ako i za 6 rokov, a to spolu v celkovej výške 3.448,- EUR.

6. Dňa 16.02.2024 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného prostredníctvom jeho právneho zástupcu, v ktorom okrem iného uviedli, že žaloba vyznieva ako nezrozumiteľné, zmätočné, nepreskúmateľné a nepodložené podanie, s tým, že podľa ich názoru nespĺňa základné náležitosti vyžadované zákonom všeobecne pre podanie a osobitne pre návrh na začatie konania, s tým, že trpí procesno-právnymi aj hmotno-právnymi vadami. Ťažiskom každej žaloby musí byť vyjadrenie toho, čoho konkrétne sa navrhovateľ v konaní domáha, pričom petit musí byť jasný a zrejмый, pretože určuje neprekročiteľný program konania a rozhodovania súdu. Žalobca resp. žalobcovia produkovali neurčité dôkazne nepodložené a nepreskúmateľné skutkové a právne tvrdenia, ktoré majú tendenčnú a pochybnú resp. vykonštruovanú povahu. Žalobca bližšie nešpecifikoval, akým spôsobom, formou, rozsahom či objemom mala žalovaná spoločnosť ako údajný užívateľ skutočne fyzicky a reálne užívať v spornom období presne neurčené pozemkové nehnuteľnosti patriace žalobcovi.

Žalovaný mal za to, že neboli splnené podmienky a predpoklady na pripustenie zmeny žaloby, nakoľko výsledky doterajšieho konania, vzhľadom na ich rozsah, obsah a povahu nemohli byť a nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

Odhliadnuc od vyššie konštatovaných procesných výhrad týkajúcich sa absencie procesných podmienok pre konanie v posudzovanej veci uviedli, že zo strany žalobcu nebola preukázaná ani žiadna z esenciálnych náležitostí a znakov tvrdenej skutkovej podstaty zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, s tým, že žalovaný v rozhodnom žalovanom období nebol a nie je ani zmluvným ani faktickým nájomcom resp. užívateľom žiadnych pozemkov patriacich žalobcovi, nebránil a nebráni mu v užívaní jeho pozemkového vlastníctva, ani si žiadnym spôsobom neuplatňoval a neuplatňuje práva nájomcu resp. užívateľa vo vzťahu k pozemkovým nehnuteľnostiam žalobcu.

Taktiež poukázali na množstvo iných sporov vedených žalobcom na tunajšom súde s uvedením ich spisových značiek, s tým, že tým vyvstáva potreba posúdenia otázky možnej existencie litispendenčnej prekážky v zmysle ustanovenia § 159 C.s.p. ako neodstrániteľnej vady sporového konania podľa § 161 ods. 2 C.s.p., prípadne prekážky res judicata.

Na záver navrhli o podaní žalobcu rozhodnúť postupom podľa § 129 C.s.p. a zaviazat ho k náhrade trov konania vzniknutých žalovanému. Ak by súd neodmietol podanie postupom podľa § 129 ods. 3 C.s.p., navrhli, aby súd návrh zamietol z dôvodu absencie hmotnoprávných náležitostí a predpokladov a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania vzniknutých žalovanému v rozsahu 100 %. Zároveň navrhli, aby súd pripojil a oboznámil sa so spismi vedenými Okresným súdom Zvolen pod sp.zn.10C/11/2017, 10C/31/2019, 19C/9/2021, 13C/37/2020, 18C/18/2020 a 13C/22/2023.

7. Dňa 11.03.2024 bolo na tunajší súd doučené vyjadrenie žalobcu zo dňa 08.03.2024, v ktorom okrem iného uviedol, že nezákonné rozhodnutie je v porušení vlastníckeho práva žalobcu zamietnutím návrhu žaloby v konaní 10C/11/2017-280 užívaním žalobcovho pozemku žalovaným bez právneho dôvodu a ohľadne vzniku škody uviedol užívanie žalobcovho pozemku žalovaným bez právneho dôvodu, s tým, že škoda pre žalobcu na dosiahnutie vlastnej úrody je 3.448,- EUR. Ohľadne príčinnej súvislosti uviedol, že je v zamietnutí práva žalobcovi užívať vlastné pozemky a dosiahnutie vlastnej úrody. Pokiaľ ide o úmysel, uviedol, že orgán verejnej moci vedel, že zamietnutím návrhu žaloby spôsobí žalobcovi škodu, o čom bol uzročený.

8. Dňa 21.03.2024 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu nad rámec ich predchádzajúceho vyjadrenia uviedol, že žalobca v podaní doručenom dňa 11.03.2024 produkuje tvrdenia znamenajúce ďalší skutkový a právny odklon od predchádzajúcich podaní, s tým, že v aktuálnom vyjadrení žalobca uviedol, že jeho žaloba nadväzuje na rozhodnutie č.k.10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018, pričom podaním zo dňa 24.10.2023 si uplatnil na súde návrh žaloby za škodu spôsobenú úmyslom nezákonnými rozhodnutiami orgánov verejnej moci rozhodnutiami č.k.10C/11/2017-280 resp. 12Co/338/2018-322 v zmysle zákona č.514/2003 Z.z. s doplnením

9. Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen č.k.10C/11/2017 súd zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté rozsudkom sp.zn.10C/11/2017-280 zo dňa 30.05.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.12Co/338/2018-322 zo dňa 30.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.07.2019, pričom ako strana sporu v predmetnom konaní v pozícii žalobcu v I.rade vystupoval A. B. C., nar. XX.XX.XXXX a ako žalobca v II.rade E. C., nar. XX.XX.XXXX a v postavení žalovaného vystupoval M-trade-Ag, s.r.o., IČO: 31641946, s tým, že v tomto konaní bolo súdom rozhodnuté tak, že súd žalobu žalobcu v I.rade o zaplatenie sumy 1.066,99 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.066,99 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia zamietol, tiež rozhodol tak, že žalobu žalobcu v II.rade o zaplatenie sumy 3.583,99 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.583,99 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v I.rade a žalobcovi v II.rade v rozsahu 100 %. Odvolací súd predmetný rozsudok okresného súdu potvrdil a zároveň rozhodol, že žalobcovia I. a II. sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd I.inštancie rozhodne o ich výške.

Z odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia vyplýva, že dňa 27.03.2017 bola na súd doručená žaloba žalobcov, ktorou sa domáhali toho, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaného vydať žalobcovi v I.rade bezdôvodné obohatenie vo výške 1.063,- EUR a žalobcovi v II.rade bezdôvodné obohatenie vo výške 3.579,- EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 10 % za každý rok z omeškaných súm, a tiež náhradu súdnych trov. Žalobu zdôvodnili tým, že žalovaný mal od 24.09.2012 bez dohody o nájme užívať pozemky žalobcov v katastri obce Stožok, konkrétne pozemky žalobcu v I.rade o výmere 1.860,68 m² a pozemky žalobcu v II.rade o výmere 6.264,96 m². Žalobcovia si uplatnili predmetný nárok za obdobie od 24.09.2012 do 31.10.2017. Dňa 15.03.2018 právny zástupca žalobcov doručil súdu podanie označené ako Úprava žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom okrem iného uviedol, že žalobcovia svoj nárok voči žalovanému zakladajú na tom skutkovom a právnom základe, že žalovaný bez právneho dôvodu, t.j. protiprávne užíval ich pozemky (spoluvlastnícke podiely na pozemkoch), keď konkrétne o ktoré pozemky sa jedná špecifikoval ďalej v tomto podaní, s tým, že týmto konaním žalovaný spôsobil žalobcom škodu a žalobcovia si nárok na náhradu škody uplatnili za obdobie od 01.01.2009, pričom túto škodu rozdelili na škodu spôsobenú za obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2012, t.j. pred pozemkovými úpravami, s odkazom na tam špecifikované listy vlastníctva, čísla parciel, výmery v m², ich podiel pripadajúci na toho ktorého žalobcu, v dôsledku čoho za toto obdobie škoda na pozemkoch žalobcu v I.rade mala predstavovať čiastku 1.224,56 EUR a škoda na pozemkoch žalobcu v II.rade mala predstavovať čiastku 2.791,82 EUR. Zároveň za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2017, t.j. po pozemkových úpravách vyčíslili žalobcovia škodu, ktorá im bola spôsobená obdobným spôsobom vo vzťahu k žalobcovi v I.rade v celkovej výške 592,19 EUR a vo vzťahu k žalobcovi v II.rade v celkovej výške 3.118,46 EUR. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam žiadali, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi v I.rade sumu 1.816,75 EUR s úrokmi z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.816,75 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia a tiež zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi v II.rade sumu 5.910,28 EUR s úrokmi z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.910,28 EUR od 01.01.2018 do zaplatenia a žalobcom priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd uznesením zo dňa 16.03.2018

sp.zn.10C/11/2017-233, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2018, pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v I.rade z titulu náhrady škody sumu 1.816,75 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.816,75 EUR od 01.01.2018 do zaplataenia a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v II.rade z titulu náhrady škody sumu 5.910,28 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.910,28 EUR od 01.01.2018 do zaplataenia. Žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %“. Súd následne uznesením zo dňa 26.04.2018 sp.zn.10C/11/2017-253, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.05.2018 konanie o žalobe žalobcu v I.rade zastavil v časti o zaplataenie sumy prevyšujúcej sumu 1.066,99 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.066,99 EUR od 01.01.2018 do zaplataenia, a tiež súd konanie o žalobe žalobcu v II.rade zastavil v časti o zaplataenie sumy prevyšujúcej sumu 3.583,99 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.583,99 EUR od 01.01.2018 do zaplataenia, a to z dôvodu nedoplataenia súdnych poplatkov po rozšírení žaloby. V tomto konaní súd vykonal okrem iného ako listinné dôkazy listy vlastníctva pre katastrálne územie Stožok č.XXX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a tiež XXXX. Súd v konaní aplikoval ustanovenie § 420 ods. 1 v spojení s § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď s poukazom na právny titul podanej žaloby bol súd povinný skúmať splnenie zodpovednostných predpokladov vzniku občianskoprávnej zodpovednosti. Keďže súd nemal zo strany žalobcov v konaní preukázaný základný zodpovednostný predpoklad vzniku nároku na náhradu škody, t.j. vznik škody, resp. preukázanie jej výšky, tak ako to bližšie zdôvodnil vo svojom rozhodnutí, z dôvodu hospodárnosti konania súd ďalej bližšie nepreskúmaval splnenie ďalších zodpovednostných predpokladov vzniku nároku žalobcov voči žalovanému, keďže všetky zodpovednostné predpoklady musia byť splnené kumulatívne a v opačnom prípade nárok nevzniká. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací následne vo vyššie citovanom rozhodnutí rozsudok okresného súdu potvrdil, keď okrem iného bolo konštatované, že ak počas konania žalobcovia vo svojej podstate nemenili skutkové okolnosti zakladajúce uplatnené nároky na náhradu škody a modifikovali len obdobie, za ktoré žiadali odškodnenie a pozemky, ku ktorým sa toto malo vzťahovať, súd I.inštancie správne posúdil žalované nároky ako nároky zo zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka Taktiež odvolací súd uviedol, že žalobcovia síce celý čas odvodzovali nároky od neoprávneného užívania pozemkov žalovaným, čo by mohlo na prvý pohľad evokovať právne posúdenie nárokov z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ, avšak celý čas ich zároveň konkretizovali tým, aké poľnohospodárske plodiny s akou výnosnosťou mohli pestovať nebyť žalovaného a za koľko ich mohli predat', zjednodušene o koľko peňazí prišli v dôsledku tvrdeného užívania pozemkov žalovaným, čiže rozhodne išlo celý čas o nároky na náhradu škody a nie o nároky z titulu bezdôvodného obohatenia. Zároveň odvolací súd uviedol, že sa stotožnil so záverom I.inštancného súdu, že žalobcovia nepreukázali jeden z atribútov zakladajúcich nárok na náhradu škody vo forme ušlého zisku, a to samostatný vznik ušlého zisku. Súd I.inštancie to podľa odvolacieho súdu plne vystihol svojou vetou, že žalobcovia nepreukázali reálny vznik ušlého zisku, lebo v priebehu konania resp. ani pred jeho začatím nielenže nepreukázali, ale ani netvrdili, že by mali záujem predmetné pozemky užívať a obhospodarovať, či už sami alebo prostredníctvom tretej osoby. Žalobcovia nikdy nevyzvali žalovaného na vydanie predmetných pozemkov resp. nepredložili žiadny doklad preukazujúci, že by nejaký tretí subjekt mal záujem s nimi na dané pozemky uzavrieť nájomnú zmluvu. Táto úvaha I.inštancného súdu plne zodpovedá v podstate konštrukcie škodového nároku vo forme ušlého zisku ako nároku založeného na tom, že nedošlo u poškodeného v dôsledku škodnej udalosti (v tomto prípade neoprávneného užívania pozemkov) k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci by sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh veci.

10. Podľa § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. Prekážka rozsúdenej veci (rei iudicatae) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v

novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2013, sp. zn. 5 Cdo 232/2012).

12. V súdnej veci sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy voči žalovanému z titulu náhrady škody, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená neoprávneným užívaním pozemkov v jeho podielovom spoluvlastníctve žalovaným, konkrétne pozemkov v katastrálnom území Stožok vedených na listoch vlastníctva č.XXX, XXX, XXXX, XXXX F. XXXX za obdobie rokov 2014-2017, pričom výšku škody odvodzoval od cien poľnohospodárskych výrobkov, keď konkrétne následne špecifikoval 5 druhov plodín a s odkazom na jemu pripadajúci podiel na predmetných pozemkoch v danej výmere, ceny tej ktorej príslušnej plodiny a úrody v kg/m² vyrátal výšku ušlého zisku za kalendárny rok vo výške 575,- EUR a za obdobie 6 rokov vo výške 3.448,- EUR.

13. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 10C/11/2017 mal súd preukázané, že už v tomto súdnom konaní sa ten istý žalobca domáhal voči tomu istému žalovanému toho istého nároku, t.j. zaplatenia žalovanej sumy, i keď v inej výške, (resp. ešte širšie časové obdobie) avšak z toho istého titulu, na základe rovnakých tvrdených skutkových okolností za rovnaké časové obdobie vo vzťahu k tým istým pozemkom, tak ako je to vyššie podrobne špecifikované.

14. Súd tak mal v prejednávanej veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn.15C/12/2022 preukázanú totožnosť veci, ktorá už bola predmetom konania pred tunajším súdom v konaní vedenom pod sp.zn.10C/11/2017, v ktorom súd rozhodol rozsudkom zo dňa 30.05.2018 č.k.10C/11/2017-280 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.05.2019 sp.zn.12Co/338/2018-322, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.07.2019, v ktorom súd nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol. V danom prípade teda existuje prekážka veci rozsúdenej voči konaniu vedenému pod sp.zn.15C/12/2022, nakoľko jeho predmetom je tá istá vec, ktorá už bola predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn.10C/11/2017. V tomto prípade totiž boli splnené obe kritériá vzťahujúce sa na prekážku právoplatne rozhodnutej veci, t.j. totožnosť osôb (sporových strán) a totožnosť predmetu konania, to znamená, že v oboch týchto súdnych konaniach išlo o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektami.

15. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd uzavrel, že v prejednávanej veci existuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, spočívajúci v prekážke už skôr právoplatne rozhodnutej veci. S poukazom na to súd konanie v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku zastavil.

16. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. V prejednávanej veci súd ustálil, že dôvodom zastavenia konania bolo to, že žalobca podal žalobu proti žalovanému, hoci už predtým bola na tunajšom súde podaná žaloba o totožnom nároku medzi tými istými stranami sporu, pričom o veci sa už v danom konaní aj právoplatne rozhodlo ku dňu 04.07.2019, čiže v čase podania žaloby v súdnej veci už bolo o tej istej veci právoplatne rozhodnuté. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zavinil žalobca, a s odkazom na vyššie citované ustanovenia Civilného sporového poriadku, preto súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania, s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.